

Sverri Midjord, lögtingsmaður skrifar:

Pauli Ellefsen alla ábyrgdina av miseydnadða skipaævintýrinum

Tað var undanfarna samgonga við Paula Ellefsen á odda, sum tók stig til stóru farmaskipalögurnar. Javnaðarflokkurinn tók undir við ætlanini men var villleiddur. Tað vóru jú heilir tveir statsviðurkendir grannskoðarar, ið stóðu aftanfyri. Tíðin hevur prógvað, at tilráðing teirra var bæði villleiddandi og skeiv og hetta má Pauli Ellefsen, sum táverandi lögmaður og grannskoðari hava alla ábyrgdina av, skrivar Sverri Midjord m.a. í hesi greinini

Søgan um keisainnuttan klæðir tykist at endurtaka seg. Í seinastu Dimmalætting nr. 82 fyri 21. september 1987 hevur fyrrverandi lögmaður, Pauli Ellefsen úr sambandsflokkinum eina av sínum, um eg so má siga, verjugreinum. »Summir spæla hund, aðrir rópa um húshornini.«

Verjugreinir hansara avdúka hvørja ferð meira og meira hvussu ráðaløysi og evnaløysi ráddi í stýrinum frá 1980–84. Har tann eini parturin, fólkaflokkurin, bert hevði eina uppgávu: at halda teir sokallaðu vinstravendu frá ávirkan, og har hinir partarnir í táverandi samgongu bara sótu har. — Og tá tað nú somuleiðis í Dagblaðnum verða vistar myndir av gass- og fraktskipunum hjá fyrra stýri, hetta á tí einu síðuni og hin síðan er blonk, so er at siga, at líka blonk sum tann eina síðan í Dagblaðnum er, líka blonk var tann figgjartilráðing, sum bleiv givin av fyrra stýri, bæði viðvikjandi gass- og fraktpakkanum, og eftir hesi blonku og einkisigandi tilráðing bleiv bygt, men sannast má, at so væl varð hon sett upp, tí tað vóru jú heilir tveir statsviðurkendir grannskoðarar, ið stóðu aftanfyri, so væl varð hetta sett upp, at andstöðan og harvið javnaðarflokkurin tók fult undir við hesi ætlan. Men hetta sleppur ikki fyrrverandi lögmanni undan tí ábyrgd, at tilráðingini var villleiddandi og skeiv, tí má hann og hansara stýri bera ábyrgd av hesum ævintýri, sum eins og »Keisarin í nýggju klæðunum« fyrst bleiv avdúkaður av einum smádreingi, sum tordi at siga sannleikan — men har sum her, tað var ov seint, og úrslitið varð so tað, at samfelagið alt stóð nakíð og verjuleyst.

Tað hjálpir ikki at vaska fingrar, sum maðurin gjørdi á sinni. Tí rokningin til samfelagið og tey mistu arbeiðsplass, tað er tann kaldi veruleiki, sum Pauli Ellefsen og hansara stýri eiga ábyrgdina av, og sum komu av vánaligari tilráðing. Hevði Pauli Ellefsen verið líka ágangandi í hesari

við- merkingar

søk, sum hann var í skrokkamálinum í Vági, har hann mistók seg, so hevði hann kanska í dag kunnað sagt »Hvat segði eg«.

Men keisarin bleiv avdúkaður, so her er ein endurtøka. Sannleikin kann ikki krógvast.

Sverre Midjord, lögtingsmaður: — Nú nyttar einki hjá Paula Ellefsen at rópa um húshornini »Góða mamma, tað var ikki eg.« Tó er tað júst hetta hann ger

Hvør ið spælir hund ella hvør ið rópar um húshornini, tað visior framhaldandi jukan tín »Góða mamma, tað var ikki eg.«

Sverre Midjord

